

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/428/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516209394
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1516209394.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu JUDr. Edity Szabovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci navrhovateľa: V. H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: D. XX, XXX XX H., proti odporkyni: I. Kristína F. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: Q. XX, XXX XX H., v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporkyni proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.08.2016, č.k. 39C/195/2016-45, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava V zo dňa 11.08.2016, č.k. 39C/195/2016-45 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal odporkyni vstupovať do bytu č. 31 v bezpodielovom spoluvlastníctve strán sporu, nachádzajúcom sa na 9. poschodí bytového domu, súp. čís. XXXX, postavenom na parc. č. XXXX a XXXX, ul. D. č. 15, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 22P/81/2014, vo veci starostlivosti o mal. F. F., nar. XX.XX.XXXX. Ďalej v uznesení vyslovil, že odporkyňa je oprávnená proti Ing. H. F. podať vo veci samej žalobu o úpravu výkonu práv a povinností k predmetnému bytu. Ak žaloba vo veci samej nebude podaná, neodkladné opatrenie zanikne uplynutím času, na ktorý bolo nariadené. Ak žaloba vo veci samej podaná bude, neodkladné opatrenie bude trvať až do rozhodnutia vo veci samej.

2. V odôvodnení svojho uznesenia súd uviedol, že navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 30.06.2016 domáhal vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal odporkyni vstup do vyššie špecifikovaného bytu až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na tamomšom súde pod sp. zn. 15C/130/2016, alebo do právoplatného skončenia konania o zmene zverenia maloletej dcéry, vedenom pod sp. zn. 22P/138/2015. Svoj návrh odôvodnil tým, že tamojší súd uznesením č.k. 22P/138/2015 rozhodol o nariadení predbežného opatrenia, podľa ktorého zveril maloletú F. do starostlivosti navrhovateľa. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 29.12.2015, následne bolo potvrdené Krajským súdom v Bratislave v konaní pod sp. zn. 11CoP 108/2016. Uviedol, že odporkyňa napriek výzve súdu v konaní 22P/138/2015, aby upustila od svojho správania sa voči maloletej a od snahy kriminalizovať navrhovateľa tak nespravila, čo vyvrcholilo negatívnou nepravdivou medializáciou celého súdneho prípadu. Spolu s odporkyňou počas manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov predmetný byt, v ktorom odporkyňa nežije a nestará sa oň od júla 2011. Odporkyňa na odovzdanie maloletej navrhovateľovi reaguje neprimeraným a nebezpečným spôsobom a stále má snahu ho kriminalizovať. Neprimerané reakcie a správanie sa odporkyne v oblasti sociálneho, psychického a emocionálneho násillia má negatívny dopad na psychiku maloletého dieťaťa. Napriek skutočnosti, že v konaní vedenom pod sp. zn. 24C/190/2013 sa odporkyňa vyjadrila, že v spoločnom byte nemá hlásený trvalý pobyt a ani sa doň neplánuje nasťahovať, nepodieľa sa adekvátne na splácaní spoločnej hypotéky, nákladoch a údržbe bytu, pokúšala sa dostať do bytu a v snahe dostať sa k maloletej dcére privolala policajnú hliadku.

Dňa 27.04.2016 v čase neprítomnosti navrhovateľa prišla do spoločného bytu, kde mimo prehrabávania vecí samotnej maloletej, poškodila fotky, ktoré boli na chladničke. Rovnako dňa 23.07.2016 sa pokúsila dostať k maloletej nachádzajúcej sa v byte s odôvodnením, že jej navrhovateľ s ňou neumožňuje kontakt. Rovnaký pokus mala aj dňa 25.07.2016, kedy agresívnejšie trieskala do dverí. Vzhľadom na toto jej správanie jej navrhovateľ neumožnil vstup do bytu, pretože ich dcéra už spala. Na základe nespolupráce a vyhrážania sa odporkyne zamestnancom OZ Centrum Nádej v súčasnej dobe neprebíha súdom nariadené výchovné opatrenie, ktorým mal byť zabezpečený styk maloletej s odporkyňou. Z dôvodu, že odporkyňa sa opakovane snaží patologicky pôsobiť na maloletú, znova sa obrátil na sociálnu kuratelu, ako aj na súd, aby bola jasne stanovená forma a rozsah styku odporkyne s maloleťou, ktorá bude závisieť aj od znaleckého dokazovania. Podľa jeho názoru je nanajvýš pravdepodobná bezprostredná hrozba vyhrotenia násillia a iracionálneho správania odporkyne. Odporkyňa koná skratovo a agresívne, nerešpektuje rozhodnutie súdu a vyjadrenia súdneho znalca. Má obavu, že ho fyzicky napadne s cieľom uniesť maloleté dieťa, prípadne ho opakovane obviní z násillia. Navrhovateľ považuje za maximálne dôležité chrániť ich maloleté dieťa pred takýmto správaním sa odporkyne, pretože toto má vplyv aj na zdravie dieťaťa. Maloletá F. v tomto roku začne povinnú školskú dochádzku. Dôvodnosť svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia preukazoval navrhovateľ listinnými dôkazmi (viď bod 3. napadnutého uznesenia OS).

3. Súd prvej inštancie posúdil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ust. §§ 324, 325 ods. 1 a 2 písm. c), d) a f), 329 ods. 1 a 2, 330 ods. 1, 332 ods. 1, 333, 336 ods. 1, 337 ods. 1 a 2, 340 ods. 1 Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ako aj ust. § 146 zák. č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len OZ).

4. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia sa dotýka práva strán sporu k bezpodielovému spoluvlastníctvu, ktoré síce rozvodom ich manželstva zaniklo, ale v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo vyporiadané (sp. zn. 15C/130/2016). O úprave výkonu práv a povinností vyplývajúcich z bezpodielového spoluvlastníctva manželov a obmedzeníu, resp. úplnému vylúčeniu užívacieho práva k bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v zmysle ust. § 146 OZ rozhoduje súd vo veci samej na návrh niektorej zo sporových strán, ak medzi nimi dôjde k nezhode o týchto právach alebo ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným. Z konaní prebiehajúcich na Okresnom súde Bratislava V mal súd preukázané, že odporkyňa dlhodobo byt v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov neužíva. Do bytu vstupuje v snahe vyvolať konflikt a kriminalizovať navrhovateľa, ako aj v snahe stretnúť sa s maloleťou, ktoré bolo právoplatným rozhodnutím súdu zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľa. V rozhodnutí súdu nedošlo k predbežnej úprave styku odporkyne/matky s maloletou, ktorý bol ponechaný na dohodu rodičov. Mal byť uskutočňovaný za predpokladu zmeny správania sa matky. Odporkyňa vykonateľné rozhodnutie súdu nerešpektovala a muselo dôjsť k nútenému výkonu rozhodnutia (sp. zn. 1Em 1/2016). Nespolupracuje ani v rámci konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, svoje správanie a negatívny postoj voči navrhovateľovi nezmenila. Takýto jej postoj a správanie je v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa a má negatívny vplyv na jeho psychický vývoj. Odporkyňa nerešpektuje nič, čo nie je v súlade s jej subjektívnym presvedčením o záujme maloletej, ktorý si evidentne zamieňa s vlastným záujmom. Nepodrobuje sa riadne odbornému poradenstvu. Na základe týchto skutočností mal súd hodnoverne preukázané skutočnosti osvedčujúce dôvodnosť návrhu na neodkladnú úpravu pomerov medzi stranami sporu. Keďže odporkyňa od roku 2011 neužíva predmetný byt, zakázal jej do bytu vstupovať, aby tým zamedzil vyvolávaniu konfliktov medzi rodičmi a vzniku traumatizujúcich zážitkov pre dieťa, a to až do doby právoplatného skončenia konania vo veci o úpravu rodičovských práv a povinností voči maloletej F. F. v súlade s ust. § 325 ods. 1 a 2 písm. c), d) a f) CSP. Neodkladné opatrenie súd nariadil pred začatím konania vo veci samej o úprave výkonu práv a povinností k bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov podľa § 146 OZ. Neuložil však v zmysle ust. § 336 ods. 1 CSP navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej vzhľadom na zistené okolnosti veci, ako aj vzhľadom na predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Vo výroku uznesenia odporkyňa len v zmysle ust. § 337 ods. 1 CSP poučil ako stranu, ktorej sa neodkladným opatrením ukladá povinnosť, že môže podať žalobu vo veci samej, ako aj o právnych následkoch s tým spojených.

5. Proti uzneseniu prvej inštancie podala včas odvolanie odporkyňa podaním zo dňa 14.09.2016. Namietla v ňom zmatečnosť a nevykonateľnosť uznesenia vzhľadom na protichodnosť jednotlivých

výrokov v jeho výrokovej časti, z čoho nie je jasné, ktorý výrok voči komu smeruje a na aký čas. Poukazuje tiež na to, že dôvody udávané navrhovateľom sa nezakladajú na pravde a vierohodnosť jeho vyjadrení je nulová. Navrhovateľ sa opakovane dopúšťa klamstiev a svojimi nepravdivými informáciami zavádza nie len súd, ale vedome klame políciu a zatajuje dôležité skutočnosti. Preukázateľne sa tohto dopustil aj dňa 06.08.2016, kedy polícii tvrdil, že ich dcéra F. F. sa s ním nachádza v zahraničí na dovolenke. Ju ako matku neinformoval o tom, kde sa ich dcéra nachádza, mal vypnutý mobilný telefón niekoľko dní za sebou, nereagoval ani na jej SMS správy. Dňa 03.08.2016 obdržala zo strany súdu mail od pani S. Q., ktorá ju oboznámila so zmenou pojednávania, ktoré bolo zo dňa 11.08.2016 odročené na deň 05.09.2016 z dôvodu plánovanej dovolenky otca v zahraničí. V ten istý deň telefonicky kontaktovala pani Q. a s otázkou sa, či otec informoval súd, kde sa v danom čase nachádza ich dcéra. Na túto otázku jej nevedela odpovedať. Rovnako o tom, kde sa ich dcéra nachádza nemal vedomosť ani ÚPSVaR. Pretože nebolo možné sa s navrhovateľom skontaktovať, požiadala políciu o súčinnosť a bol s ňou dňa 06.08.2016 spísaný záznam o nezvestnosti ich dcéry. Polícia začala robiť kroky na zistenie, kde sa ich dcéra nachádza a napriek tvrdeniu navrhovateľa ako aj jeho otca, že dcéra je so svojim otcom na zahraničnej dovolenke, nakoniec polícia zistila, že ich dcéra sa nachádza u starých rodičov v M. G. na základe splnomocnenia od otca. Ako dôkaz predložila prepis telefonických rozhovorov medzi ňou a políciou. Uviedla, že v byte sa bez jej súhlasu dlhodobo zdržiava S. G., ktorá spolu s navrhovateľom obmedzuje jej užívacie právo k bytu. Žiada, aby odvolací súd v predmetnej veci rozhodol tak, že zruší napadnuté uznesenie. Zároveň žiada, aby súd rozhodol o povinnosti S. G. vysťahovať sa z bytu na D. ulici a aby ju zaviazal k náhrade jej trov na bývanie od augusta 2016 po súčasnosť vo výške 300,- eur mesačne, a to z dôvodu obmedzenia jej užívateľských práv ako spolunajiteľa.

6. K odvolaniu odporkyne sa vyjadril navrhovateľ podaním zo dňa 13.10.2016. Uviedol, že jej odvolanie nesúvisí s meritom veci, keďže odporkyňa nedokázala vyvrátiť ani jeden konkrétny ním predložený dôkaz, ktorý viedol súd k uznaniu oprávnenosti návrhu na zákaz vstupu odporkyne do bytu. Namiesto vecnej argumentácie sa odporkyňa rovnako, ako v iných konaniach pred súdom, uchýlila k snahe ho diskreditovať, spochybňovať a kriminalizovať. Poukázal na to, že k snahe odporkyne manipulovať súdom v otázke jeho údajného konania počas dovolenky sa už vyjadril pre Okresný súd v Bratislave V rámci konania 22P/81/2014, kde preukázal, ako odporkyňa klame. Údajné prepisy telefonátov odporkyne s políciou označuje za vykonštruované. S ohľadom na zákonné možnosti použitia informačno-technických prostriedkov, jediným v konaní relevantným dôkazom by v tomto prípade mohol byť služobný záznam telefonátov z polície, ktorý však odporkyňa nepredložila, ani naň neodkázala súd. Predmetné záznamy z polície by pritom jasne potvrdili, že nikdy polícii nepovedal, že je ich maloletá dcéra s ním v zahraničí. Rovnako by predmetné záznamy potvrdili, že ani jeho otec polícii neklamal a netvrdil im, že sa maloletá nenachádza v jeho domácnosti tak, ako to uvádza odporkyňa. Tieto záznamy však nemajú žiaden dopad na meritum veci v tomto prípade. Za právne irelevantnú považuje požiadavku odporkyne, aby súd v zmene rozhodnutia zaviazal jeho partnerku, aby platila odporkyni náhradu trov bývania. Odporkyňa v predmetom byte nebýva od roku 2011, odvtedy žije so svojimi rodičmi. Vydané rozhodnutie súdu jej bytovú situáciu nijakým spôsobom nezmenilo, iba jej zabránilo narúšať a chrániť jeho súkromie a právo na rodinný život, a zamedzilo jej patologicky vplývať na maloletú. Preto podľa jeho názoru nemá ani len teoretické právo na náhradu trov bývania. O pokrivenom vnímaní reality zo strany odporkyne tak, ako to konštatoval v konaní 22P/81/2014 aj súdom stanovený znalec svedčí aj fakt, že odporkyňa, ktorá sa nepodieľala na splácaní spoločnej hypotéky za byt, nepodieľala sa na platení nákladov súvisiacich s nájmom a chodom bytu, a neplatí ani výživné na maloletú, žiada pre seba sumu až 300,- eur mesačne. Priznanie náhrady pritom paradoxne žiada od jeho partnerky, ktorá je v tomto prípade úplne irelevantná, nijakým spôsobom sa nepričinila na predmetnom uznesení súdu. Žiada, aby odvolací súd nariadené neodkladné opatrenie potvrdil tak, ako bolo vydané súdom prvej inštancie.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie odporkyne v rozsahu podľa § 365 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Hoci navrhovateľ podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia dňa 30.06.2016, teda ešte za účinnosti vtedy platného zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, súd prvej inštancie tento návrh správne prejednal podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý je účinný od 01.07.2016 a posúdil ho podľa príslušných ustanovení tohto zákona.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na nariadenie neodkladného opatrenia a svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom odôvodnil po skutkovej aj právnej stránke. S týmto odôvodnením rozhodnutia sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd podľa ust.

§ 387 CSP, a konštatuje správnosť jeho skutkových aj právnych záverov. Odvolateľka svoje odvolanie postavila výlučne na tvrdení, že dôvody udávané navrhovateľom v návrhu sa nezakladajú na pravde. To v odvolaní preukázala vyššie popísanou udalosťou v súvislosti s dovolenkou navrhovateľa v auguste 2016. Z listinných dôkazov, ktoré navrhovateľ súdu na jeho výzvu predložil, jednoznačne vyplýva, že tvrdenia navrhovateľa uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia majú reálny základ. Vyplýva to jednak zo svedeckých výpovedí svedkov v iných konaniach sporových strán, z výpovede znalca I. I. H., zo stanoviska Občianskeho združenia Pomoc ohrozeným deťom Centrum Nádeje zo dňa 12.05.2016, v ktorom sa realizovalo výchovné opatrenie nariadené rozsudkom Okresného súdu Bratislava V, č. k. 22P 46/2015 zo dňa 19.03.2015, ako aj z úradného záznamu, spísaného dňa 18.11.2015 s I. Z. R., riaditeľkou Centra Nádeje. Okrem uvedených listinných dôkazov sa v spise nachádza množstvo ďalších dôkazov, a pri ich komplexnom posúdení je zrejmé, že správanie odporkyne a jej postoje k otcovi dieťaťa/navrhovateľovi majú na maloleté dieťa také dôsledky, ako to konštatuje súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí. Pokiaľ odporkyňa namieta zmätočnosť a nevykonateľnosť uznesenia vzhľadom na protichodnosť jednotlivých výrokov v jeho výrokovej časti, pretože nie je jasné, ktorý výrok voči komu smeruje a na aký čas, táto námietka odporkyne nie je dôvodná. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že neodkladným opatrením bola uložená povinnosť len odporkyni, a to zákaz vstupovať do bytu č. 31 na 9. poschodí bytového domu, súp. č. XXXX, na D. ul. č. XX. Výrok pod č. II. je len poučením odporkyne podľa § 337 ods. 1 CSP o tom, že môže podať žalobu vo veci samej. Obsahuje zároveň aj poučenie o dĺžke trvania neodkladného opatrenia. Jeho trvanie je určené v I. výroku uznesenia vymedzením jeho platnosti do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 22P/81/2014 vo veci starostlivosti o maloletú F. F.. V II. výroku je uvedené poučenie, že ak odporkyňa podá žalobu vo veci samej, toto neodkladné opatrenie bude trvať až do rozhodnutia vo veci samej. Formulácia tohto výroku nespôsobuje žiadnu zmätočnosť a ani nevykonateľnosť napadnutého uznesenia. Všetky ďalšie odvolacie námietky odporkyne sú z hľadiska posúdenia dôvodnosti jej odvolania právne irelevantné, keďže sa bezprostredne netýkajú merita prejednávanej veci. Jej prípadné nároky voči tretím osobám nie je možné riešiť v tomto konaní. 9. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1, 2 CSP napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne. O trovách spojených s odvolacím konaním o nariadení neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí.

10. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).